

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 57. Epistola S. Barnabæ. Doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Lebeus cognominatus, erat S. Jacobi fra-
ter Episcopi Jerosolymitani. Sæculum I.
A. C. 97.

§. LVII.

*Epistola S. Barnabæ. Ejus
Doctrina.*

Ad idem tempus referri potest S. Barnabæ secundi Ordinis Apostoli Epistola, quæ si non prius, saltem non multo post Jerosolymæ excidium scripta est. Duabus constat partibus, prima est Doctrinalis præcipue contra Judæos; altera est Moralis. Post orationis exordium, in quo tenerrimæ charitatis indicia elucescunt; ex Prophetarum auctoritate demonstrat, Sacrificia Legis antiquæ a Deo esse rejecta, ut oblationi humanæ novæ Legis Jesu Christi, quæ jugum necessitatis non imponit, cederent. Eorundem auctoritate ostendit, jejunia sine aliis bonis operibus Deo accepta non esse; ultima tempora a Daniele prædicta jam advenisse; Judæis nullatenus credendum, fœdus suum idem esse cum nostro assentibus; *Fœdus enim eorum Lege de-* S. Barnabæ
finitum erat, in tabulis lapideis descri- Epistola.
pta, quas Moyses confregit, ut Judæos
banc Legem idololatriæ crimine ammi-
sisse ostenderet; at Jesu Christi chari-
tas impressa est cordibus nostris. Deinde Apostolus de Jesu Christi Passione dis-
serit,

cap. 2. edit.
Coteler.

c. 3.

c. 5.

A a 3

serit,

Sæculum I.
A. C. 97.

ferit, eamque ab Isaia Propheta præmonstratum comprobat; & subjungit:

Isa. 53.

Gen. I. 26.

Passus est lubentissime pro animabus nostris, ille qui mundi Dominus est, cui ante rerum omnium creationem dictum est: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram. Discite igitur; qua ratione & ordine tanta ab hominibus perpeti decreverit; Propheeta de Christo vaticinati fuerant, & vaticinandi gratiam a nemine alio, nisi ab ipso Christo acceperant; Christus Iesus, ut mortem destrueret, & resurrectionem demonstraret, in carne apparere voluit; id enim erat necessarium, ut adimpleret promissiones factas Patriarchis, ut novum sibi præpararet populum electum, & ipse in terris homo factus præmonstraret, se post mortuorum resurrectionem omnes iudicaturum. Tumque filios Israel docens, & tot, tantaque miracula, & prodigia perpetrans, amoris sui excessum manifestavit. Quando Apostolos prædicando Evangelio elegit, viros in profundum iniquitatis delapsos, ostendit, se non venisse vocare justos, sed peccatores ad penitentiam, hoc ipso Filium Dei se probans. Si enim, cum Filius Dei esset, ad nos veniens non induisset se carne, quomodo nos miseri homunciones eum conspicerere valuissimus; nemo vivens videt Deum; quomodo enim Filium Dei intueri,

intueri potuissemus nos, quibus, si solem occidentem aspicimus, nempe ejus creaturam, oculi caligant? ideo igitur Filius Dei in carne venit, ut peccata eorum, qui præmissos Prophetas usque ad mortem persecuti sunt, complerentur, ideo passus est.

Tum S. Barnabas monstrare pergit, quomodo Jesu Christi Passio a Prophetis prædicta fuisset; & quomodo Christus sit ille lapis Mysticus, de quo propheta-verant. Christum etiam per terram promissionis fluentem lac, & mel fuisse figuratum, eo quod per regenerationem nos ad sanctam infantiam reduceret; atqui, ait: *primo melle, deinde lacte infantes nutriuntur.* Revera mos erat apud antiquos, neo-natis pro nutrimento mel, & lac ingerere; inde etiam illa antiqua adeo Ecclesiæ Cæremonia, quod utrumque Neo-baptizatis gustandum præberetur. Jesu Christi iterum figuras fuisse, *Levit. 16.* illos duos hircos, qui in festo expiationum offerebantur, unus ut super altari combureretur, alter ut in desertum propelleretur, imposito ei peccatorum totius populi maledicto. Ejusdem etiam figuram fuisse, illam juveneam, cujus combustæ cinis purificationibus adhibebatur. Ulterius S. Barnabas demonstrat, *Num. 19.* veram circumcisionem esse illam, qua aures, & cor hominis circumciderentur, &

A a 4 taliter

Sæculum I.
A. C. 97.

c. 6.

c. 7.

c. 3.

Num. 19.

Sæculum I.
A. C. 97.

S. Barnabæ
Epistola.

c. 10.

taliter dociles, obedientesque reddentur; circumcisionem vero corporis illam non esse, quam Deus principaliter mandasset; *Nam, inquit: omnes Syri, Arabes, Ægyptii, Idolorum Sacrificuli sunt circumcisi, num autem etiam ideo de fœdere Divino antiqui, vel novi Testamenti participant?*

Deinde S. Barnabas orationem vertit ad animalia, quibus vesci, Lege vetitum erat, & eam Legem per allegorias morales exponit; *Vitanda sunt, inquit: illorum hominum consortia, qui sub his animalibus adumbrantur. Porci voluptuosos, & ingratos adumbrant, qui nunquam nisi premente necessitate Dominorum suorum recordantur. Per volucres rapaces intelliguntur fures, qui in turpi otio laboribus alienis, & rebus vivunt. Pisces semper in profundo aquæ, nunquam in superficie natantes, figura sunt peccatorum impœnitentium. Lepus, hyæna, mustella impuritatis symbola sunt; hic Apostolus illud de his animalibus supponit; quod de illis vulgo credebatur, historiæ naturalis veritatem non examinans. Sic deinde pergit: *Animalia ruminantia, & quorum carnes manducare licitum est, justos denotant, nutrimentum spirituale, quod tribuit, & largitur Deus, meditantes; divise pedum ungulæ significant, justos in hoc mundo**

do ambulantes, vitam futuram exspecta-
 re. In hac etiam Epistola S. Barnabas
 Mysterium aquæ extollit laudibus, quod
 elementum in multis Prophetarum locis
 S. Baptismum præfigurat, nec non My-
 sterium ligni, præcipue serpentis ænei,
 Crucis nempe figuram. Ostendit etiam
 fœdus Dei, & hæreditatem magis nobis
 deberi, quam Judæis, propter vatici-
 nium Rebeccæ datum; ex duabus nem-
 pe Gentibus, quas in utero gestabat, ma-
 jorem minori esse servituram. Et ite-
 rum propter Benedictionem, quam dedit
 Patriarcha Jacob Ephraim fratri minori,
 post-habito Manasse natu majore. Tum
 prosequitur; fœdus Testamenti a DEO
 juratum fuisse Judæis, per Moysen illis
 traditum, & Judæos quidem se his pro-
 missis indignos reddidisse, nobis vero
 Christianis eadem profuisse, postquam
 Dominus JESUS ea ab illis in nos transtu-
 lit, pro nobis mortem passus, redimens
 nos, & ex tenebris ad lucem protrahens,
 ut essemus populus ejus sanctus. De
 Sabbato deinde loquens, ait; Sex creatio-
 nis dies totidem annorum millia signifi-
 care, Deumque sex millium annorum spa-
 tio omnia terminaturum; Die septimo
 Dei Filium appariturum, ut impios judi-
 cet; tum Solem, Lunam, astra esse im-
 mutanda, & initium diei octavæ, princi-
 pium alterius mundi futurum. *Ideo; ad-*

Aa 5

dit:

Sæculum I.

A. C. 98.

c. 11.

c. 12.

c. 13.

Gen. 25.

21.

Gen. 48.

9. 11.

c. 15.

Sæculum I. A.C. 98. *dit: in lætitia diem octavam transigimus, qua Iesus Christus resuscitatus est. Tum sic pergit: Superest, ut de Templo disseram; quomodo infelices Judæi in Templum potuerunt ponere spem suam, & non magis in Deum ipsum, qui creavit eos? videntur enim omnes Dei Leges in Templi cultu voluisse includere, sicut Gentiles Deorum suorum potestatem ad unum fanum coarctare voluerunt. Tum citat*

Isa. 40. 12. Isaiam Prophetam, subjungitque: Hoc ita contigit, quia Dominis suis bellum moverunt, modo templum ab inimicis eorum deletum est. Attamen ulterius S. Barnabas ostendit; Deo vero aliud extructum esse Templum, scilicet in cordibus nostris; corda enim nostra prius fuisse structuram corruptibilem, quasi manibus hominum factam, & Idolorum Templum; postquam autem Deus in cordibus nostris inhabitare cœpisset, remissis peccatis nostris, nosque per passionem, & mortem suam in novas creaturas regenerasset, corda nostra Templum Dei fieri. Tunc Deum vere in nobis habitare per verbum fidei suæ, per vocationem ad spem promissionis suæ, per sapientiam justificationum suarum, & præcepta Doctrinæ suæ; tunc ipsum per se in nobis prophetizare, & nobis Templi januam aperire, id est, os nostrum, nobis, antea mortis mancipiis; tunc nobis dari gratiam poenitentiae, & ingressum

c. 16.

Isa. 40. 12.

66. 1.

49. 17.

Clem. 2.

Strom. p. 410

S. Barnabæ
Epistola.

sum in Templum incorruptibile. Pergit Sæculum I.
A. C. 98.
Apostolus in hunc modum: *Qui enim
salvari desiderat, non respicit hominem,
sed eum, qui in ipso habitat, & ex eo lo-
quitur; stupefactus, quod talia verba nun-
quam audiverit ex ore hominis, neque au-
dire expetierit. Talis homo est Templum
spirituale Domino ædificatum. Hic est
tenor primæ partis Epistolæ S. Barnabæ,
quam sic claudit: Quantum puto, omnia,
quæ erant in mente mea, simpliciter ex-
posui, & nihil eorum omisi, quæ salutem
vestræ facere possunt; dico autem de re-
bus hujus sæculi præsentis, si enim vobis de
rebus futuri sæculi loquerer, non intelli-
geretis, eo quod in parabolis tantum expri-
mi possint.*

§. LVIII.

S. Barnabæ Doctrina Moralis.

Secunda Epistolæ pars Doctrinam Mora-
lem continet, & praxin. *Transseamus,*
inquit: *ad aliam Doctrinam. Duce sunt viæ
a se valde diversæ, via lucis, & via tene-
brarum, illi præsident Angeli Dei, qui du-
cunt ad lucem, isti Angeli Satanæ. Ille
est Dominus omnium sæculorum, iste est
Princeps hujus temporis, & iniquitatis.*
*Hæc est igitur via lucis; si quis es, qui per
opera tua ad destinatam tibi æternam fe-
licitatem pervenire anhelas; Diliges eum,
qui te creavit; eum glorificabis, qui te
morte*

n. 18.

c. 19.